

om vi nu bryder grundlæggende med princippet om, at enhver bør beskytte sig, hvis man ikke kender sin sexpartner og ikke har den fortrolighed, der gør, at man ved, at man ville få at vide, hvis pågældende var vidende om at være hiv-smittet eller havde aids i udbrud.

Her er det jo vigtigt at holde fast i signalet om at beskytte sig. Det er jeg fuldstændig enig med fru Anne Baastrup i. Til gengæld kan jeg også godt forstå den anden side af salen. Det var jo også baggrunden for, at regeringens oprindelige forslag byggede på, at når man er vidende om, at man er smittet, er det et kæmpeansvar at beskytte sig selv og gøre sin partner opmærksom på, at man er smittet, så man kan tage de forholdsregler, der er forbundet med, at man altså godt kan have beskyttet sex, selv om man er hiv-smittet.

Jeg synes, at vi skal overveje, om vi ikke skal sende det utvetydige signal til dem, der er smittet eller bliver smittet i fremtiden, at de har et utrolig stort ansvar over for deres partner, ikke kun gentagne gange, men også første gang. Og det er jo altså en meget, meget alvorlig sag, vi taler om her. Vi ved jo, at de mennesker, der bliver smittet, dør af det, og at de får deres liv, det liv, de har tilbage, kraftigt forringet livskvalitetsmæssigt. Spørgsmålet er, om vi skal fastholde det krav, at det skal de altså virkelig gøre gentagne gange, inden vi er inden for det strafbelagte område, og der er jeg åben over for at drøfte det med Retsudvalget under den videre udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, jeg spurgte om, var ikke tiden frem til, at loven træder i kraft. Det, jeg så frygtelig gerne vil have at vide, er, om ikke det er sådan, når nu loven er trådt i kraft den 1. juli, at strafbestemmelserne ikke dækker, medmindre der er en bekendtgørelse ved siden af. Og der er det jo, jeg siger, at der har vi jo altså set, at ministeriet er kommet med bekendtgørelser flere måneder efter, at en lov er vedtaget.

Så skulle vi være enige om, at den bekendtgørelse, hvis det nu ikke kan være anderledes – jeg håber stadig væk, at vi kan formulere det på en anden måde – i hvert fald skal ligge samme dag, for ellers har vi et retstomrum. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg takker fru Birthe Rønn Hornbech for den opklaring. Jeg kan bekræfte, at jeg greb forkert i posen, da jeg gav svaret, jeg troede, det var spørgsmålet om perioden frem til ikrafttrædelsen af lovforslaget.

Jeg vil anstrenge mig for under udvalgsbehandlingen at skabe klarhed over, hvorvidt vi kan have drøftelserne med Sundhedsstyrelsen på plads inden lovens ikrafttrædelse. Det vil være min klare bestræbelse. Og der vil vi kunne give et meget præcist svar på, inden loven kommer til anden behandling, hvorvidt en bekendtgørelse kan ligge klar.

Fru Birthe Rønn Hornbech satte også tidligere spørgsmålstegn ved den kunstneriske og den tekniske udførelse af lovforslaget. Jeg kan bekræfte det, som fru Sonja Albrink sagde i sin ordførertale. Det er jo altså ikke ubekendt, at vi har et område belagt med straf og så har bekendtgjort, hvor man er inden for det strafbare område. Og fru Sonja Albrink pegede på narkoområdet. Her er det med hensyn til besiddelse af euforiserende stoffer, hvilke stoffer der er ulovlige, jo bekendtgjort af sundhedsministeren. Så det er ikke ubekendt.

Jeg medgiver selvfølgelig, at enhver kan have synspunkter om, hvorvidt det er klædeligt eller ej, men det er et område, hvor tingene udvikler sig, som de gør på narkoområdet, hvor vi hele tiden ser nye syntetiske typer narkotika, og vi kunne også komme ud for tilfælde, hvor vi får nye dødbringende sygdomme, og hvor det kunne være rigtigt at have adgang til at kunne bekendtgøre, at de også var omfattet af lovens bestemmelser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.